

DET KONGELIGE
LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENT

Statsråden

Stortinget
Ekspedisjonskontoret
Karl Johans gate 22
0026 OSLO

Deres ref
200701944

Vår ref
200701359-/FLA

Dato
29.06.2007

Svar på spørsmål nr 1318 fra stortingsrepresentant Torbjørn Hansen om forskrifter om nedsatt konsesjonsgrense etter konsesjonsloven

Det er ca 70 kommuner med forskrift om nedsatt konsesjonsgrense. Hensikten er å hindre at eiendommer som bør brukes til helårsbolig blir brukt til fritidsformål. Noen av forskriftene gjelder øysamfunn. Mitt inntrykk er at de kommuner som har forskriften mener den fungerer etter sin hensikt.

Noen kommuner, som for eksempel Smøla, har forskrift som bare gjelder nærmere spesifiserte gnr. og bnr. Dette reiser særlige spørsmål da de eierne det gjelder lett kan føle at de blir behandlet forskjellig i forhold til kommunens øvrige innbyggere.

Departementet er kjent med at noen av eierne med eiendom som omfattes av forskriften for Smøla føler forskriften som svært urimelig.

Departementet har derfor tatt opp flere sider ved forskriften for Smøla med kommunen. Dette gjaldt bl.a. spørsmålet om forskriften fungerer etter sin hensikt, og spørsmålet om hvorfor kommunen mener at bare visse gnr./bnr. bør omfattes av forskriften.

Kommunen uttalte bl.a.:

"Det er en realitet at man her har fradelt boligeiendommer som ikke blir omfattet av konsesjonsbestemmelsene. Historikk/dokumentasjon som er tilgjengelig i våre arkiv kan tyde på at dette er en utilsiktet virkning av bestemmelsene. Sannsynligvis hadde ikke kommunestyret den gang konsesjonsplikten ble innført forutsett at det i framtida kunne fradeles eiendommer som etter fradeling falt utenfor de konsesjonsbelagte

bruksnumrene. Sittende formannskap og kommunestyre er oppmerksom på denne situasjonen, og Smøla kommune vil i fortsettelsen vurdere hvordan man skal forholde seg til dette.”

I brev herfra 18.06.2007 oppsummerte departementet sitt syn på saken. Departementet pekte på at kommunen er nærmest til å vurdere om for eksempel økt reiselivssatsing og stadig økende turisme har ført til at Veiholmen har økt sin attraksjon som feriested de siste årene. Departementet hadde derfor ikke noe å bemerke til at kommunen ønsker å beholde forskriften for å kunne være med å styre utviklingen. Departementet kunne heller ikke se at det var grunnlag for å mene at kommunen forskjellsbehandler dem som søker konsesjon.

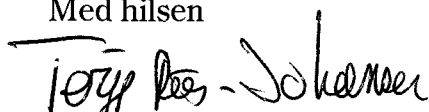
Departementet ga imidlertid uttrykk for at det ikke var gitt noen god begrunnelse for at ikke alle bnr. under gnr. 52 er inkludert i forskriften. Det ble derfor bedt om at kommunen vurderer spørsmålet om forskriften er tilfredsstillende avgrenset og eventuelt vurderer å søke forskriften endret på dette punktet.

Da det er grunneiere som mener at det foregår ”forskjellsbehandling”, ga departementet også uttrykk for at kommunen bør vurdere om det er behov for å gi de berørte grunneierne mer informasjon om hvordan forskriften skal forstås og hvordan den blir praktisert.

Departementet har bedt om å bli holdt orientert om hva som skjer i saken.

For øvrig har jeg satt i gang et arbeid med å vurdere bopliktreglene og virkningen av dem. Ut over det jeg har sagt over, vil jeg derfor på det nåværende tidspunkt ikke kommentere reglene. Jeg vil komme tilbake til spørsmålet når dette arbeidet er avsluttet.

Med hilsen

Terje Riis-Johansen